

خَطِ اَوَّلِ يُوْحَنَّا

پیشگفتار

نامِ نوشته کُننده امزی خطِ ذِکْر نَشُدِه، ولے بعد از قَرْنِ دوّمِ مِیلاَدی امی نوشته ها قد امزی عنوان پیدا شد: «خَطِ اَوَّلِ يُوْحَنَّا». علاوّه ازی، طرزِ نِوِشْتِه امزی خطِ غَدْر نَزْدِیْکِ دَ طرزِ نِوِشْتِه زِنْدَگیِ نَامِه عِیْسَى مَسِیْحِ دَ مُطَابِقِ يُوْحَنَّا اَسْتِه. امزی خاطر زورِه مَرْدُمِ قَبُولِ مُونِه که نِوِشْتِه کُننده امزی خطِ يُوْحَنَّا باچِه زِیْدی، یعنی یکی از دوازده یارای عِیْسَى اَسْتِه.

دَ اَمْرُو غَیْتِ مَعْلِمایِ دِروغیِ پِیْدَا شُدُد که اِیْمَانْدَارایِ مَسِیْحِ رِه سُونِ گَمْرَاهیِ مُوْبُرْدِ و اَمْدُونِ عِیْسَى مَسِیْحِ رِه دَ جِسمِ اِنْکَارِ کَدِه مُوْگُفْتِ که مَسِیْحِ دَ جِسمِ ظَاهِرِ نَشُدِه، بَلْکِه فِقْطِ بَطُورِ «رُوحَانی» دَ بَیْنِ مَرْدُمِ مَوْجُودِ بُوْد.

پس مقصدِ اَوَّلِ يُوْحَنَّا از نِوِشْتِه کَدُونِ امزی خطِ اِی بُوْد که امی تَعْلِیْمِ غَلَطِ رِه بَرْمَلَا کُنِه. مقصدِ دوّمِ شیِ اِی بُوْد که دَ اِیْمَانْدَارَا اِطْمِیْنَانِ بَدِیِه که اُونَا نِجَاتِ پِیْدَا کَدِه و بایْدِ دَ رَابِطَه-و-رِفَاقَتِ قَدِ خُدا و عِیْسَى مَسِیْحِ زِنْدَگیِ کُنِه؛ چُونِ مَعْلِمایِ دِروغیِ تَعْلِیْمِ مِیْدَدِ که

نجات مرْبُوط دَ رُوحِ اِنْسَانِ مُوشِه و گُناه هَای کِه اِنْسَانِ قَد جِسْمِ خُو مُونِه، کُدَم تائِیری دَ نجاتِ شی نَدَرِه، یَعنی هَر کَاری کِه اِنْسَانِ بَخایِه کَدِه مِیتِنِه.

فهرستِ عِنوانِها

تشریحِ یوحَنَّا دَ بارِه کَلِمِه حَیَاتِ (فصل ۱ آیه ۱ - ۱۰)

مَسِیحِ شَفَاعَتِ کُنِنْدِه (۱:۲ - ۲۹)

مُحَبَّتِ خُدا (۱:۳ - ۱۰)

مُحَبَّتِ بَلَدِه یِگَدِیگِه (۱۱:۳ - ۲۴)

شَنَخْتونِ رُوحِ خُدا و رُوحِ شَیْطُو (۱:۴ - ۶)

خُدا مُحَبَّتِ اَسْتِه (۷:۴ - ۲۱)

پِیروزی دَ سِرِ دُنیا (۱:۵ - ۲۱)

تشریحِ یوحَنَّا دَ بارِه کَلِمِه حَیَاتِ

۱) مَو دَ بارِه چِیزی کِه از اَزَل بُوَد، چِیزی کِه شَنِیدِے، چِیزی کِه قَد چِیمایِ خُو دِیدِے، چِیزی کِه سُونِ شی تُوخ کَدِے و قَد دِستایِ خُو لَمَس کَدِے، یَعنی دَ بارِه کَلِمِه حَیَاتِ توره مَوگِی. ۲) اَمُو حَیَاتِ ظاهِر شُد و مَو اُو ره دِیدی و دَ بارِه شی شاهِدِی مِیدی. اَرِے، مَو اَمُو زِندگی اَبَدِی ره دَز شُمُو اِعلانِ مُونِی کِه قَد آتِه اَسْمانی بُوَد و دَز مَو ظاهِر شُد. ۳) مَو چِیزی ره کِه دِیدِے و شَنِیدِے دَز شُمُو اِعلانِ مُونِی تا شُمُو اَم قَد از مَو رِفاقت-و-دوستی دَشْتِه

بَشِيد؛ دَ حَقِيقَتِ مَوْ قَدِ آتِهٖ اَسْمَانِي وَ قَدِ بَاچِهٖ شِي عَيْسِي مَسِيحِ دَوْسْتِي-وَ-رِفَاقَتِ دَرِي .
٤ مَوْ امِي چِيْزَا رِهٖ نَوْشْتِهٖ مُونِي تَاكِهٖ خَوْشِي مَوْ پُورِهٖ شْنِهٖ .

٥ اِي اَوْنَمُو پِيْغَامِ اَسْتِهٖ كِهٖ مَوْ اَزُو شَنِيدِے وَ دَزِ شُمُو اِعْلَانِ مُونِي كِهٖ خُدا نُوْر اَسْتِهٖ وَ يِگ
دَرِهٖ تَرِيكِي اَمِ دَزُو وَجُوْدِ نَدْرِهٖ . ٦ اَكِهٖ مَوْ بُوْگِي كِهٖ قَدِ اَزُو رِفَاقَتِ-وَ-دَوْسْتِي دَرِي ، دَ حَالِيكِهٖ
دَ تَرِيكِي گُناهِ قَدَمِ مِيْزَنِي ، مَوْ دَرُوغِ مُوْگِي وَ رَاَسْتِي رِهٖ دَ جَايِ نَمِيْرِي . ٧ وَلِے اَكِهٖ مَوْ دَ نُوْر
قَدَمِ مِيْزَنِي ، اَمُو رَقْمِيكِهٖ اُو دَ نُوْر اَسْتِهٖ ، اَوخْتِهٖ مَوْ قَدِ يِگْدِيگِهٖ خُو رِفَاقَتِ-وَ-دَوْسْتِي دَرِي وَ
خُوْنِ عَيْسِي بَاچِهٖ اَزُو ، مَوْ رِهٖ اَزِ تَمَامِ گُناهِ هَا پَاكِ مُونِهٖ . ٨ اَكِهٖ بُوْگِي كِهٖ مَوْ بِيْے گُناهِ اَسْتِي ،
مَوْ خُوْدِ رِهٖ بَازِي مِيْدي وَ رَاَسْتِي دَزِ مَوْ وَجُوْدِ نَدْرِهٖ . ٩ اَكِهٖ مَوْ گُناهِ هَايِ خُو رِهٖ اِقْرَارِ كُنِي ،
اَمُو كِهٖ صَادِقِ وَ عَادِلِ اَسْتِهٖ ، گُناهِ هَايِ مَوْ رِهٖ مَوْ بَخْشِهٖ وَ مَوْ رِهٖ اَزِ هَرِ رَقْمِ بَدِي پَاكِ مُونِهٖ .
١٠ اَكِهٖ بُوْگِي كِهٖ مَوْ گُناهِ نَكْدِے ، مَوْ خُدا رِهٖ دَرُوغِگُوِي جُوْرِ مُونِي وَ كَلَامِ اَزُو دَزِ مَوْ وَجُوْدِ
نَدْرِهٖ .

مَسِيحِ شَفَاعَتِ كُنِنْدِهٖ

٢ بچکيچاي عزيز مه، امي چيزا ره ما دز شمو نوشته مونم تا شمو گناه نکنيد. ليکن
اگه يگو کس گناه کنه، مَوْ دَ پِيْشِ آتِهٖ اَسْمَانِي يِگِ پُشْتِيوَانِ دَرِي ، يِعْنِي عَيْسِي مَسِيحِ
عَادِلِ . ٢ اُو خُوْدِ شِي كِفَارِهٖ گُناهِ مَوْ اَسْتِهٖ ، وَلِے نَهٗ تَنَهَا بَلْدِهٖ گُناهِ اَزْمُو ، بَلَكِهٖ اَمِچْنَانِ

بلده گناهای تمام دنیا.

^۳ وختی مو از احکام ازو اطاعت مونی، او غیت مو میدنی که او ره مینخشی. ^۴ کسی که موگه، "ما خدا ره مینخشم،" ولے احکام ازو ره د جای نمیره، او دروغگوی آسته و راستی دزو وجود ندره. ^۵ لیکن کسی که کلام ازو ره نگاه کنه، د راستی مُحَبَّتِ خدا دزو کامل شده. دزی طریقه مو میدنی که دزو آستی. ^۶ کسی که موگه، "ما دزو مومنم،" او باید امو رقم رفتار کنه که عیسی مسیح رفتار موكد.

^۷ آی عزیزا، ما دز شمو کدم حکم تازه نوشته نمونم، بلکه ای یگ حکم قدیمی آسته که از شروع دز شمو دده شدد؛ و ای حکم قدیمی امو کلام آسته که شمو او ره شنیدید. ^۸ باز ام یگ حکم تازه ره دز شمو نوشته مونم که ام دزو و ام دز شمو حقیقت دره، چراکه تربیکی تیر شدنی آسته و نور حقیقی امی آلی روشنی میدیه. ^۹ کسی که موگه، "ما د نور آستم،" لیکن او از برار خو نفرت دره، او تا هنوز د تربیکی آسته. ^{۱۰} کسی که برار خو ره دوست دره، او د نور زندگی مونه و دزو هیچ چیزی نیبه که باعث لخشندو شنه. ^{۱۱} لیکن کسی که از برار خو نفرت دره، او تا هنوز د تربیکی آسته و د تربیکی سرگردو یه و هیچ نموفامه که د کجا موره، چراکه تربیکی چیمای ازو ره کور کده.

^{۱۲} آی بچکیچای عزیز، ما دز شمو نوشته مونم، چراکه گناه های شمو بخاطر نام ازو بخشیده شده.

^{۱۳} آی آته‌گو، ما دَز شُمو نوِشته مُونم، چُون شُمو اُو ره مِینَخشید که از اَزَل بُوده.

آی جوانا، ما دَز شُمو نوِشته مُونم، چراکه شُمو دَ سرِ شَریر زور شُدید.

^{۱۴} آی بچکِیچا، ما دَز شُمو نوِشته کدیم، چراکه آته آسمانی ره مِینَخشید.

آی آته‌گو، ما دَز شُمو نوِشته کدیم، چراکه شُمو اُو ره مِینَخشید که از اَزَل بُوده.

آی جوانا، ما دَز شُمو نوِشته کدیم، چراکه شُمو قوی آستید و کلامِ خُدا دَ دِل شُمو جای گِرِفته و شُمو دَ سرِ شَریر زور شُدید.

^{۱۵} دَ دُنیا و چیزای که دَزی دُنیا آسته دِل بسته نَکُنید. اگه کسی دَزی دُنیا دِل بسته کُنه،

مُحَبَتِ آته آسمانی دَزو و جُود نَدره، ^{۱۶} چُون تمامِ چیزای که مَرَبُوطِ دُنیا آسته، یعنی هَوس

های نَفسانی، هَوس های چِیم و غرُورِ مال-و-دَولت از طرفِ آته آسمانی نییه، بَلکِه از

طرفِ دُنیا آسته. ^{۱۷} دُنیا و هَوس های شی تیر مَوشه؛ لیکن کسی که خاست-و-اراده خُدا ره

دَ جای میره، اُو تا اَبَد باقی مَومنه.

^{۱۸} آی بچکِیچا، ساعتِ آخِر رَسیده و اُمو رَقمیکه شُمو شَنِیدید دَجال مییه؛ امی آلی ام

غَدَر دَجال ها پَیدا شُدِه و امزی خاطر مو میدنی که ساعتِ آخِر رَسیده. ^{۱۹} اونا از مینکل مو

بُر شُد، لیکن اونا دَز مو تَعَلُق نَدَشْت؛ چُون اگه دَز مو تَعَلُق میدَشْت، قد ازمو مَومند.

مگم آلی که بُر شُدِه، بَرَمَلا شُد که هیچ کُدم ازوا از مو نییه. ^{۲۰} لیکن شُمو امزُو مُقَدَّس مَسَح یافَتید و پگ شُمو حَقِیقت ره مِیْدَنید. ^{۲۱} ما بخاطرِ ازی دَز شُمو نُوشتِه نَکدیم که شُمو از حَقِیقت بے خَبَرید، بَلکه بخاطرِ ازی که او ره مَوفامید و ام مِیْدَنید که هیچ دروغ از حَقِیقت سرچشمه نَمیگیره.

^{۲۲} دروغگوی کی آسته بَعیر از کسی که مَوگه، "عیسیٰ امو مسیح واقعی نییه." هر کسی که ای ره مَوگه یگ دَجال آسته و آته و باچه ره رَد مونه. ^{۲۳} کسی که باچه ره انکار کُنه، آته ام قد ازو نییه و کسی که ایمان خُو ره دَ باچه اقرار کُنه، آته ام قد ازو آسته. ^{۲۴} امو توره ره که از اوّل شِنیدید، بیلید که دَ دِل شُمو بُمَنه. اگه توره ره که از اوّل شِنیدید دَ دِل شُمو بُمَنه، شُمو ام دَ باچه و آته مومَنید ^{۲۵} و ای چیزی آسته که او دَز مو وعده کده، و ای وعده، زندگی ابدی یه.

^{۲۶} امی چیزا ره ما دَز شُمو دَ باره کسای نُوشتِه کدیم که میخایه شُمو ره گمراه کُنه. ^{۲۷} مگم شُمو، امو مَسَح ره که ازو یافَتید، دَز شُمو مومَنه و شُمو ضرورت نَدَرید که یگو کس شُمو ره تعلیم بدیه، بَلکه مَسَح ازو خود شی تمام چیزا ره دَز شُمو یاد میدیه و او حق آسته، دروغ نییه. پس امو رقمیکه او دَز شُمو یاد دده، شُمو دَزو بُمَنید.

^{۲۸} و آلی، ای بچکیچای عزیز، حتماً دَزو بُمَنید تا پگ مو دَ وختِ ظُهورِ ازو اطمینان دشته بشی و دَ غیت امدون شی دَ پیش ازو شرمنده نشنی. ^{۲۹} اگه پی بُردید که او عادل آسته،

پس شمو میدنید که هر کسی که عدالت ره عملی کنه، ازو سرچشمه گرفته.

مُحَبَّتِ خُدا

۳ اینه، آته آسمانی چی مُحَبَّتِی بزرگی دز مو دده که بچکیچای خُدا گفته موشی و مو واقعاً آستی! و دَمزی سَبَب دُنیا مو ره نَمینخشه، چراکه او ره نَشِنخت. ^۲ آی عزیزا، فعلاً مو بچکیچای خُدا آستی، لیکن ای که چی موشی هنوز معلومدار نشده. مگم مو میدنی، وختیکه او ظاهر موشه، مو مثل ازو وری موشی، چون مو او ره امو رقم که آسته مینگری. ^۳ و هر کسی که امی امید ره د عیسی مسیح دَره، او خود ره پاک مونه، امو رقمیکه خود عیسی مسیح پاک آسته.

۴ هر کسی که گناه کنه، شریعت ره میده مونه، چراکه گناه د خِلافِ شریعت آسته. ^۵ شمو میدنید که عیسی مسیح ظاهر شد تا گناه ها ره باله کنه و دزو هیچ گناه وجود ندره. ^۶ هرکسی که دزو بُمَنه، گناه نَموکنه و کسی که گناه کنه، او مسیح ره ندیده و نَمینخشه.

۷ آی بچکیچای عزیز، هیچ کس ره نه ایلید که شمو ره بازی بدیه: کسی که کار نیک مونه عادل آسته، امو رقمیکه مسیح عادل آسته. ^۸ کسی که گناه مونه او باچه ابلیس آسته، چراکه ابلیس از شروع گناه کده ریی یه. امزی خاطر باچه خُدا ظاهر شد تا کارای

إِبْلِيسَ رَه نَابُود كُنَه. ^۹ هَر كَسِي كَه اَز خُدا سَرچِشْمَه مِيگِيرَه، اُو يَگِسرَه گُناهِ نَمُوكُنَه، چِراكَه ذَاتِ اِلَهِي دَزُو مُمُونَه. اُو نَمِيَتَنَه گُناهِ كُنَه، چُون اُو اَز خُدا سَرچِشْمَه گِرِفْتَه. ^{۱۰} بچِكِيچايِ خُدا و بچِكِيچايِ اِبْلِيسِ دَزِي طَرِيقَه مَعْلُومدارِ موشَه: هَر كَسِي كَه عَدالَتِ رَه دَ جايِ نَميرَه اَز خُدا نَبِيَه و كَسِي كَه بَرارِ خُو رَه دُوستِ نَمِيَدَنَه، اَم اَز خُدا نَبِيَه.

مُحَبَّتِ بِلَدَه يَگَدِيگَه

^{۱۱} اِي اَمُو پَيغامِي اَسْتَه كَه شُمُو اَز اَوَّلِ شَنِيدِيدِ كَه مُو بايَدِ يَگَدِيگَه خُو رَه دُوستِ دَشْتَه بَشِي ^{۱۲} و مِثَلِ قائِنِ كَه اَمزُو شَريرِ بُوَد و بَرارِ خُو رَه كُشتِ، نَبَشِي. و چِرا اُو رَه كُشتِ؟ اَزِي كَه اَعْمالِ قائِنِ بَد بُوَد و اَعْمالِ بَرارِ شِي عادِل-و-نِيكِ.

^{۱۳} بَرارُو، تَعجُبِ نَكْنِيَدِ اگَه دُنْيا اَز شُمُو نَفَرَتِ مُونَه. ^{۱۴} مُو مِيَدَنِي كَه اَز مَرگِ تيرِ شُدَه دَ زِندَگِي رَسِيدي، چِراكَه بَرارايِ خُو رَه مُحَبَّتِ مُونِي؛ كَسِي كَه بَرارِ خُو رَه مُحَبَّتِ نُمُونَه، اُو دَ عَالَمِ مَرگِ مُمُونَه. ^{۱۵} هَر كَسِي كَه اَز بَرارِ خُو نَفَرَتِ دَرَه، قاتِلِ اَسْتَه و شُمُو مِيَدَنِي كَه هِيچِ قاتِلِ صاِحِبِ زِندَگِي اَبَدِي نَبِيَه. ^{۱۶} مُو مَعنايِ مُحَبَّتِ رَه دَ اَمزِي طَرِيقَه فامِيدي كَه عيسِي مَسِيحِ جانِ خُو رَه دَ رَاهِ اَز مُو دَد. پَس مُو اَم بايَدِ جانِ خُو رَه دَ رَاهِ بَرارُو بَدِي. ^{۱۷} مَگَم كَسِي كَه مالِ دُنْيا دَرَه و مِينِگرَه كَه بَرارِ شِي مُحْتاجِ اَسْتَه و كُومَكِ-و-مِهْرَبانِي خُو رَه اَزُو دَرِيغِ مُونَه، چِطُورِ اِمكانِ دَرَه كَه مُحَبَّتِ خُدا دَزُو و جُودِ دَشْتَه بَشَه؟ ^{۱۸} اِي بچِكِيچايِ عَزيزِ، بِييدِ كَه يَگَدِيگَه خُو رَه قَدِ زَبُو و قَدِ گُفتارِ مُحَبَّتِ نَكْنِي، بَلَكَه قَدِ كِرْدارِ

^{۱۹} امزی چیزا مو موفامی که از پیروای حق آستی و دل مو دَ حُضُورِ خُدا مُطْمَئِن مُمُونَه .

^{۲۰} حتی اگه دل مو، مو ره محکوم کنه، خُدا از دل مو کده بزرگتر آسته و هر چیز ره

میدنه. ^{۲۱} آی عزیزا، اگه دل مو، مو ره محکوم نکنه، مو دَ حُضُورِ خُدا اطمینان دری ^{۲۲} و

هر چیزی که ازو طلب کنی، ازو حاصل مونی، چراکه از احکام ازو اطاعت مونی و چیزای ره انجام میدی که او ره خوش مونه.

^{۲۳} حکم ازو اینمی یه که مو دَ نامِ باچه شی عیسیٰ مسیح ایمان بیری و یگدیگه خور ره

مَحَبَّت کنی، امو رقمیکه او دز مو امر کده. ^{۲۴} کسی که از احکام ازو اطاعت مونه، او دَ

خُدا مُمُونَه و خُدا دَزُو . و امزی طریق مو میدنی که او دز مو مُمُونَه، یعنی از طریقِ روح

الْقُدُس که او دز مو بخشیده.

شِنَخْتونِ روحِ خُدا و روحِ شَیْطو

^{۲۵} آی عزیزا، دَ هر روحِ اِعْتِماد نکنید، بلکه اونا ره آزمایش کنید که از طرفِ خُدا

آسته یا نه، چراکه غدر انبیای دروغی دَ دُنیا بُر شُده. ^۲ دَ امزی طریقهِ میتنی که روحِ خُدا

ره بِنَخشی: هر روح که اقرار مونه که عیسیٰ مسیح دَ جِسْم دَ ای دُنیا آمده، از خُدا یه. ^۳ و

هر روح که ای حقیقتِ عیسیٰ ره اقرار نمونه، از خُدا نییه، بلکه اُمُو روح، روح دَجال آسته و شُمُو شنیدید که اُو مییه و اُمی آلی دَ دُنیا و جُود دَره.

۴ آی بچکیچای عزیز، شُمُو از خُدا آستید و دَ سرِ ازوا زور شُدید، چُون اُو که دَز شُمُو و جُود دَره، بزرگتر ازو آسته که دَ دُنیا یه. ۵ اونا از دُنیا آسته، ازی خاطر اونا تورای دُنیایی مَوگه و دُنیا دَزوا گوش میدیه. ۶ مَو از خُدا آستی و کسی که خُدا ره مینخشه، دَز مَو گوش میدیه. مگم کسی که از خُدا نییه، دَز مَو گوش نمیدیه. دَ امزی طریقه مَو روح حق و روح باطل ره مینخشی.

خُدا مُحَبَّت آسته

۷ آی عزیزا، مَو باید یگدیگه خُو ره مُحَبَّت کنی، چراکه مُحَبَّت از خُدا یه و هر کسی که مُحَبَّت مونه اُو از خُدا سرچشمه گرفته و خُدا ره مینخشه. ۸ کسی که مُحَبَّت نمونه خُدا ره نَمینخشه، چراکه خُدا مُحَبَّت آسته. ۹ مُحَبَّت خُدا دَ امزی رقم دَ بین ازمو برَملا شد که خُدا باچه یگانه خُو ره دَ دُنیا رِبی کد تا مَو دَ وسیلَه ازو زندگی اَبَدی پیدا کنی. ۱۰ مُحَبَّت ازی قرار آسته: نه ای که مَو خُدا ره مُحَبَّت کد، بلکه اُو مَو ره مُحَبَّت کد و یگانه باچه خُو ره رِبی کد تا کِفاره گناه های مَو شنه.

۱۱ آی عزیزا، اگه خُدا دَ امزی رقم مَو ره مُحَبَّت کد، مَو ام باید یگدیگه خُو ره مُحَبَّت

کنی. ^{۱۲} هیچ کس خُدا ره هرگز هُوش نَکده. ولے اگه مو یگدیگه خُو ره مُحَبَت کُنی، خُدا

دَز مو مومنه و مُحَبَتِ اَزُو دَ وُجُودِ اَز مو کَامِل مَوشه. ^{۱۳} ای ره مو مِیْدَنی که مو دَ خُدا

مُومَنی و اُو دَز مو، چَراکه اُو از رُوح خُو دَز مو دَدَه. ^{۱۴} و مو دِیدی و شَاهِدی مِیدی که آتِه

آسمانی باچِه خُو ره رِبی کد تا نِجات دِهِنْدِه دُنیا بَشَه. ^{۱۵} کسی که اِقرار مَونه که عِیسیٰ

باچِه خُدا یَه، خُدا دَزُو مومنه و اُو دَ خُدا. ^{۱۶} و مو از مُحَبَتی که خُدا نِسَبَتِ دَز مو دَره آگاه

شُدے و دَزُو اِعْتِمَادِ دَری.

خُدا مُحَبَتِ آسْتَه و کسی که دَ مُحَبَتِ مومنه دَ خُدا مومنه و خُدا دَزُو. ^{۱۷} دَ اَمزی طَریقَه

مُحَبَتِ دَ وُجُودِ اَز مو کَامِل شُدِه تا دَ رُوزِ قِضَاوَتِ اِطْمِینَانِ دَشْتَه بَشی، چَراکه زِندگی مو

مِثِلِ زِندگی عِیسیٰ مِسیحِ دَ ای دُنیا آسْتَه. ^{۱۸} دَ مُحَبَتِ هیچ ترس وُجُودِ نَدَره، بَلْکِه مُحَبَتِ

کَامِلِ ترس ره دُور مَونه. چُونِ عَاقِبَتِ ترس جَزَا آسْتَه و کسی که ترس مَوخوره اُو دَ مُحَبَتِ

کَامِلِ نَرَسِیدَه. ^{۱۹} مو دِیگرو ره مُحَبَتِ مَونی، چَراکه خُدا اَوَّلِ مو ره مُحَبَتِ کد. ^{۲۰} اگه یگو

کس بُگه که ”ما خُدا ره دوست دَرُم،“ لیکِنِ از بَرارِ خُو نَفَرَتِ دَشْتَه بَشَه، اُو دروغگوی

آسْتَه. چُونِ اگه بَراری ره که قد چِیم خُو دِیدَه، مُحَبَتِ نَمَونه، اُو خُدا ی ره که هیچ نَدِیدَه،

مُحَبَتِ نَمِیْتَنه. ^{۲۱} و خُدا اینمی حُکم ره دَز مو دَدَه: کسی که خُدا ره مُحَبَتِ مَونه، باید بَرار

خُو ره ام مُحَبَتِ کَنه.

۵ هر کسی که ایمان دَره که عیسیٰ اُمُو مسیح آسته، اُو از خُدا سرچشمه گِرِفته و هر کسی که آته آسمانی ره دوست دَره، اُو باچه شی ره ام دوست دَره. ^۲ مو میدنی که بچکیچای خُدا ره مُحَبَّت مُونی، چُون مو خُدا ره مُحَبَّت مُونی و از احکامِ اَزُو اِطَاعَت مَوکُنی. ^۳ مُحَبَّت دَ خُدا اینمی آسته که مو احکامِ اَزُو ره نگاه کنی و احکامِ اَزُو بارِ گِرَنگ نییه. ^۴ چُون هر کسی که از خُدا سرچشمه گِرِفته، اُو دَ سرِ دُنیا پیروز موشه. اینمی پیروزی آسته که دَ بِلَه دُنیا زور شُده، یعنی ایمان مو.

۵ کی میتنه دَ سرِ دُنیا پیروز شُنه بَعِیر از کسی که ایمان دَره که عیسیٰ مسیح باچه خُدا یه؟ ^۶ اُو اُمُو کس آسته که قد آو و خُون اَمَد، یعنی عیسیٰ مسیح؛ نه تنها قد آو، بلکه قد آو و خُون اَمَد. روح اُمُو آسته که شاهدی میدیه و روح حق آسته. ^۷ چُون بیه شاهد آسته: ^۸ روح، آو و خُون، و هر بیه شی یگدست آسته. ^۹ اگه مو شاهدی انسان ها ره قبول مونی، شاهدی خُدا ره که اَزُو کده بزرگتر آسته، باید قبول کنی. شاهدی خُدا اینمی آسته که اُو خود شی دَ باره باچه خُو شاهدی دده. ^{۱۰} کسی که دَ باچه خُدا ایمان دَره، اُو امی شاهدی ره دَ قلب خُو دَره، لیکن هر کسی که دَ خُدا ایمان نَدَره، اُو ره دروغگوی حساب مونه، چراکه دَ شاهدی که خُدا دَ باره باچه خُو دده، باور نمونه. ^{۱۱} شاهدی اینمی آسته که خُدا دَز مو زندگی اَبَدی بخشیده و ای زندگی اَبَدی دَ باچه اَزُو یه. ^{۱۲} کسی که باچه ره دَره، اُو

زندگی اَبَدی دَره، لیکن کسی که باچه خُدا ره نَدَره، اُو زندگی اَبَدی نَدَره.

^{۱۳} ای چیزا ره ما دَز شُمو نوِشته کُدم که دَ نامِ باچه خُدا ایمان اُورِید، تا بَدَنید که صاحِبِ زندگی اَبَدی شُدید. ^{۱۴} اِطْمینانِ ازمو دَ حُضُورِ خُدا اینمی آسته که اگه کُدم چیز دَ مُطابِقِ خاستِ اَزو طلب کنی، اُو آواز مو ره میسنوه. ^{۱۵} و اگه مو میدنی که هر چیزی که طلب کنی اُو آواز مو ره میسنوه، پس ای ره ام میدنی که هر چیزی که اَزو طلب کنی حاصل مونی.

^{۱۶} اگه کسی مینگره که برار شی یگو گناه مونه که سزای اَزو گناه مرگ نییه، اُو باید از خُدا درخواست کنه و خُدا دَزو زندگی موبخشه، یعنی دَ کسی که گناه اَزو سزاوارِ مرگ نییه. اُو طور گناه ام آسته که سزای شی مرگ آسته؛ ما نَموگم که بلده اَزو دُعا کنه. ^{۱۷} هر کارِ نادُرست-و-بد گناه آسته، لیکن گناهی ام آسته که جزای شی مرگ نییه.

^{۱۸} مو میدنی، هر کسی که از خُدا سرچشمه گِرِفته، اُو یگسره گناه نَموکنه، چُون مسیح که خود شی از خُدا سرچشمه گِرِفته، اُو ره حِفْظ مونه و دِستِ شَریرِ دَزو نَمیرسه. ^{۱۹} مو میدنی که از خُدا آستی، ولے تمامِ دُنیا دَ چنِگِ شَریرِ اُفتده. ^{۲۰} امچنان مو میدنی که باچه خُدا اَمده و دَز مو دانایی-و-بینایی دده تا امو ره که حق آسته بنخشی؛ و مو دَمزُو آستی که حق آسته، یعنی دَ باچه اَزو، عیسیٰ مسیح. اونمو خُدا ی حقیقی و زندگی اَبَدی آسته.

آی بچکیچای عزیز، از بُت‌ها دُوری کُنید.

سوال دارید؟ +1 807.700.6090

آزرگی © afghanbibles.org

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.